

der blev dikteret nogle Mulkter, men det bethder ikke Noget, thi Ministeren har ikke nægtet, hvad der staar i Professor Westergaards Pjece, at det er ganske almindeligt, at en saadan Udskjænkning finder Sted og i lange Tider har fundet Sted i de paagjældende Huse, og jeg tror ikke, at det er for meget sagt, naar man siger, at denne Udskjænkning og hele denne Trafik slet ikke kunde finde Sted, dersom Politiet virkelig vilde skride ind. At de for Stams Skyld en Gang imellem diktere en Mulk og tildeels af andre Grunde gaar frem lemsældigt, kan godt forstås, men dersom Politiet virkelig vilde hindre en Udskjænkning, kunde de ligesaa godt hindre det, som de faktisk har hindret enhver Beværtning i at holde aabent efter Kl. tolv, hvad de gjør meget strængt, og hindrer med stor Lethed. I dette Tilfælde hindre de det ikke, og hvorfor ikke? Fordi man ikke forsøger derpaa, og det indrømmede Ministeren ogsaa, idet han sagde: Ja, der er nogen Slaphed, vedkommende Politiebedsmand var syg, og nu er han død, saa bliver det nok bedre. Det er en daarlig Trost, naar vi skal vente paa, at alle Politiebedsmændene dør, før det bliver bedre, og det er det Gæste, vi har hørt fra Ministerens Side. Det Samme gjælder med Hensyn til Forbudet mod at færdes paa Gaden. Det er almindelig bekendt, at den Maade, hvorpaa Politiet ser igjennem Tjengre med den offentlige Prostitution, er en Skandale. I de store Hovedgader er der en Trafik i saa Henseende, som Enhver kan overbevise sig om, og som foreligger opløst i et Andragende fra Borgere paa Vesterbro, hvor de til Justitsministeren beklage sig over den bestaaende Tilstand. Paa disse Punkter har Ministeren ikke rettet Hr. Westergaards Fremstilling i noget Væsentligt. Nu er derfor mit Spørgsmaal igjen til Ministeren: Hvad er der fra Ministeriets Side slet for at bøde paa disse Ulemper, for at forhindre dem, for at holde Politiet til at gjøre sin Pligt? Det var det, jeg havde haabet at faae Oplysning om i Gaar, men det fik jeg ikke. Efter den af Westergaard udgivne Pjece maa man tro, at der slet Intet er slet. Han oplyser nemlig, at han for nogle Maanedes siden har meddelt Justitsministeren sine Erfaringer med Hensyn til den Udbredelse, Udskjænkning af stærke Drikke i de paagjældende Huse havde fundet, men man ser ikke af Pjecen, at der fra Ministerens Side er slet Nogetsomhelst i saa Henseende. Dernæst meddeler Professor Westergaard, at han sammen med andre Mænd har været hos Justitsministeren for om-trent et Aar siden med et Andragende, undertegnet

af flere Folk paa Vesterbro, der gif ud paa at opnaa, at Vesterbros Hovedgade i Overensstemmelse med Reglementet blev affærret for den Slags Personer, saaledes at den skandaløse Tilstand, som alle paa Vesterbro boende Mænd og Kvinder beklage sig over, hørte op. Derpaa fik vedkommende Deputation efter en meget velvillig Modtagelse intet Svar i Løbet af et Aar, men derefter meddeltes det dem privat, jeg antager gennem Politiet, at vedkommende Andragende var beordret henlagt, efter at Ministeren havde indhentet Politidirektørens Erklæring. Man maa altsaa faae det Indtryk, at Ministeren ikke blot ikke har gjort Noget, men ogsaa var af den Mening, at Politiet var i sin Ret og burde blive ved at handle, som de havde gjort indtil nu. Men det er aabenbart vistnok ingenlunde det, som den offentlige Mening havde ventet af Ministeren i denne Sag. Det, man havde ventet, var ikke, at Ministeren skulde have taget sig af den enkelte Betjent paa Bandkunsten eller skulde have gjort en stor Affaire af disse Skriftsteders Udsettelse. Men det, man havde ventet og var berettiget til at vente, det var, at den høitærede Minister, naar saadanne Klager og Anklager fra hæderlige og aldeles uplettede Mænd i Kjøbenhavn foreligger, støttede af en stor Del af Byens Beboere, saa havde taget alvorlig fat paa Politiet, gjort en Ende paa denne Trafik, som man dog maa være enig om at kalde en skandaløs Ustk, denne Udskjænkning af Drik om Natten, denne Færdsel paa Gaderne og hele denne Udstilling af Skjønheder i Vindruerne. Dette har slet Intet at gjøre med, om der skal være offentlig Prostitution eller ei, denne kan lige saa godt eksistere uden saadanne Ting, det vedrører kun den almindelige Orden og Sædelighed paa Gaden; men i denne Retning ser man, at Ministeren slet ikke har gjort Nogetsomhelst. Jeg stillede kun mit Spørgsmaal i Gaar, for at den høitærede Minister kunde oplyse, hvad han havde gjort; men jeg fik intet Svar. Jeg tillader mig at gjentage mit Spørgsmaal til Ministeren, fordi jeg antager, at Ministeren har opfattet det som et Indlæg i Kampen mod Prostitutionen. Det Spørgsmaal har slet ikke været berørt. Jeg stillede kun det Spørgsmaal: hvad har den høitærede Minister gjort i disse to Spørgsmaal for at tvinge Politiet til at holde Orden i Kjøbenhavn, og jeg tillader mig at gjentage mit Spørgsmaal, fordi man efter Professor Westergaards Pjece maa antage — det er ligefrem sagt — at der Intet er gjort fra Ministerens Side, men at Ministeren tværtimod har billiget Politiets Optraeden.